

Pranašo Joelio skėčio palyginimas

Skėriai, kuriuos apibūdina skėriai, reiškia dideles blogybes, kilusias dėl karo su užsienio tautomis, o ne į demonų legionus. Precedento neturintis melas sakyti, kad kiekviena žiogų rūšis atstovauja legionams demonų, veikiančių žmonių gyvenimą.

Pranašo Joelio skėčio palyginimas

Įvadas

Absurdas yra daug pranašo Joelio paskelbtų pamokslų, straipsnių, knygų ir parodų, apibūdinančių skėrių viziją, kaip demonų legionus, kurie puola prieš ne dešimtokų tikinčiųjų paveldą.

Paprasta paieška internete pateikia begalę straipsnių ir knygų [1], kategoriškai teigdama, kad skėriai yra legionai demonų, kurie tiesiogiai veikia žmonių turtą, griaua namus, automobilius, drabužius, maisto produktus, atlyginimus ir kt. Kad šie demonai sukelia nelaimės automobiliuose, lėktuvuose, nuskandina laivus, griaua pastatus, žudo žmones, naikina tautas, šeimas, bažnyčias, vestuves ir namus.

Teisingai, ką reiškia Joelio paskelbta parabolė apie skėrius? Ar skėriai yra demonai?

Parabolė

“Kas liko iš vikšrų, skėriai jį suvalgė, kas liko iš skėrių, skėriai suvalgė jį ir tai, kas liko iš skėrių, amarai valgė”. (Joelis 1: 4)

Prieš analizuodamas tekstą noriu nuraminti skaitytoją, kad vikšrų, žiogų, skėrių ir amarų figūros, sudarančios pranašo Joelio palyginimą, nėra demonai. Šia prasme bet koku požiūriu siekiama apgauti neatsargius, nes pasauliečius ir neofitus paverčiant lengvais grobiais nesąžiningiems vyrams arba bent jau nemokantiems Biblijos tiesos.

Pranašo Joelio paskelbtoje palyginime prieš dispersiją buvo speciali auditorija: žydai. Kai Joelis skelbia Dievo žinią senoliams ir krašto gyventojams, jis nesiekė žmonijos, tarsi kalbėdamas apie Žemės planetą, anksčiau ši žinia buvo skirta žydų lyderiams ir Kanaano žemės gyventojams, t. žydai. (Joelis 1: 2)

Išplėsti pranašysčių sritį, pasikalbėti su pagonimis ar net su Kristaus Bažnyčios nariais reiškia pranašo Joelio žinią, nes tikslinė pranešimo auditorija yra izraelitai, kaip matyti iš paskutinio sakinio iš eilutės: „... arba, tavo tėvų laikais“, būdas nurodyti ankstesnes Izraelio vaikų kartas.

„Klausykite, seniūnai, ir klausykite, visi žemės gyventojai: ar tai nutiko jūsų dienomis, ar jūsų tėvų dienomis? “(Joelis 1: 2)

Izraelitai turėtų perduoti pranašo Joelio žinią apie skėrius savo vaikams ir vaikus savo vaikams, kad žinia pasiektų ateinančias kartas. (Joelis 1: 3)

0 kokie yra skėriai palyginime? Atsakymas yra 6 eilutėje: galinga ir daugybė užsienio tauta!

„Galinga tauta be skaičiaus pakilo prieš mano kraštą; jų dantys yra kiaulpienės ir turi seno liūto žandikaulius “.

(Joelis 1: 6)

Pranašas Jeremijas taip pat užsiminė apie užsienio invaziją, pasitelkdamas kitas figūras:

„Kadangi aš jus aplankysiu su keturių rūšių blogybėmis, sako Viešpats: kardų žudyti ir su šunimis, juos tempti su dangaus paukščiais ir žemės gyvūnais, juos praryti ir sunaikinti“. (Jer 15, 3)

Užsienio tautų invaziją jau numatė pranašas Mozė:

„Viešpats pakels prieš tave tautą iš toli, nuo žemės galo, kuri skrenda kaip erelis, tautą, kurios kalbos nesuprasi; Aštraus veido tauta, kuri negerbs senio veido ir negailės jauno žmogaus; Jis valgys jūsų ir jūsų krašto vaisius, kol jūs sunaikinsite. ir tai nepaliks nei javų, nei misos, nei aliejaus, nei jūsų karvių, nei avių jaunikių, kol jie jūsų nesuvalgys “. (Įst 28, 49–51)

Pranašas Joelis pateikia tą pačią prognozę, tačiau parengia palyginimą, kad būtų lengviau pranešti apie būsimus įvykius, pradėdant tėvais ir baigiant vaikais. Kaip kas galėtų pamiršti palyginimą, kuriame yra skėrių, kurie praryja viską, kas priešais juos?

Chaldėjų invazija lyginama su skėrių sunaikinimu, nes jie įsiveržtų į Edeną panašius Izraelio miestus, iš kurių po Babilonijos invazijos liktų tik apleistumas.

„Tamsos ir tamsos diena; debesų ir tankios tamsos diena, kaip rytas, pasklidęs virš kalnų; didingi ir galingi žmonės, kurių nebuvo nei nuo senų senovės, nei po jų ateinančiais metais, iš kartos į kartą. Prieš jį ugnis praryja, o už jo – liepsnojanti liepsna; žemė prieš jį yra tarsi Edeno sodas, bet už jo – apleista dykuma; taip, tavęs niekas neišvengs “. (Joelis 2: 2–3)

Palyginimas apie skėrius buvo skirtas iliustruoti Mozės

numatyta tikslą, nes tauta, kuri įsiveržtų į Izraelį, surytų viską, ką gyvuliai ir laukas sukūrė. Dėl užsienio invazijos nebūtų grūdų, misos, aliejaus ar gyvūnų palikuonių.

Vynmedis ir figmedis yra figūros, nurodančios du Jokūbo sūnų namus: Judą ir Izraelį, todėl pranašystė ir palyginimas tik ir išimtinai atspindi Izraelio vaikus. Žmonių, pagonių ar bažnyčios vertinimas kaip skėrių veiksmo objektas yra blogai informuoto žmogaus galvos fantazija.

Pranašai Izaijas ir Jeremijas palygino svetimas tautas su laukiniais žvėrimis, užuot naudoję skėrių figūrą:

„Jūs, visi lauko gyvūnai, visi miško gyvūnai, ateikite ir valgykite “(Iz 56, 9);

„Todėl juos ištiko liūtas iš miško, vilkas iš dykumų juos kamuos; leopardas stebi savo miestus; kas iš jų išeis, bus sutriuškintas; nes jų nusikaltimai didėja, jų apostazės padaugėja “. (Jer 5, 6)

Skėriai, kuriuos apibūdina skėriai, reiškia dideles blogybes, kilusias dėl karo su užsienio tautomis, o ne į demonų legionus. Precedento neturintis melas sakyti, kad kiekviena žiogų rūšis atstovauja legionams demonų, veikiančių žmonių gyvenimą.

Tas, kas sako, kad žiogas yra savotiškas demonų legionas, veikiantis tų, kurie nepaklūsta Dievui, gyvenime, yra melagis.

Dievas prakeikė žemę dėl Adomo nepaklusnumo ir galiausiai nusprendė, kad žmogus suvalgys prakaitą ant veido (Pr 3, 17–19). Tas dieviškas apsisprendimas tenka teisingiems ir neteisingiems! Kitas žmonijai, žydams ir pagonims, tekęs prakeikimas buvo mirtis, kuria visi žmonės yra atstumti nuo Dievo šlovės.

Nepaisant prakeikimo, atsirandančio dėl Adomo įžeidimo, sėkmė metama ant visų jo palikuonių glėbio, neskiriant teisiųjų ir

neteisingųjų, „nes laikas ir atsitiktinumas daro įtaką visiems neaiškiai“ (Pat 9, 11). Visi dirbantys šiame gyvenime turi teisę valgyti, nes sėjos dėsnis visiems yra vienodas: teisingas ir neteisingas.

Sakyti, kad katerio skėris veikia neištikimųjų gyvenimą, yra klaidinga. Sakyti, kad dalis to, ką neištikimasis gauna iš savo darbo, priklauso demonams, yra kraupu, nes žemė ir jos pilnatvė priklauso Viešpačiui.

Naudodamas Izaijo 55 eilutę 2, kalbėdamas apie finansus, liudija Šventojo Rašto tiesa. Kai Izaijas klausia žmonių apie tai, ką jie uždirbo dirbdami ne duoną, jis nekalbėjo apie cigaretes, gėrimus, pramogas, vaistus ir kt. Dievas priekaištavo žmonėms, kad tai, ką jis įgijo, išleido aukoms, aukoms, kurios nepatiko Dievui (Iz 1, 11–12; Iz 66, 3).

Dievas yra patenkintas ir tikrai patenkina žmogų tuo, kad jis įsiklausys į Dievo žodį, nes „geriau atsakyti nei aukoti“. (1 Sam 15:22.) Tačiau Izraelio vaikai buvo aukojami, tai yra, jie išleido darbo vaisius tam, ko negalėjo patenkinti!

„Bet Samuelis atsakė: „Ar Viešpačiui labai patinka deginamosios aukos ir aukos, nei paklusti Viešpaties žodžiui? Štai paklusti geriau nei aukotis; ir patiekti jį geriau nei avies riebalai “. (1 Sam 15:22)

Absurdiška sakyti, kad griaunamasis skėris nurodo stichines nelaimes, nelaimes, blogą orą ir kt., Tačiau taikyti Jono 10 eilutę 10, kurioje vagis atėjo, jei ne nužudyti, pavogti ir sunaikinti, tai yra velnio veiksmas. , tai yra blogas skaitymas su slaptais motyvais. Sakyti, kad demonų legionas, kuriam griaunamasis skėris atstovauja, yra žudikai, kurie daro tai, ką sako Jono 10, 10 eilutė; tai niekšinga.

Vagis, Jėzaus teigimu, atėjo žudyti, vogti ir sunaikinti, reiškia ne velnią, o Izraelio vadovus, atėjusius prieš jį. Izraelio lyderiai buvo vagys ir plėšikai, nes jie elgėsi dar prieš Jėzui atėjus dėl to, ką pranašavo pranašai:

„Ar šis namas, kuris vadinamas mano vardu, jūsų akimis yra plėšikų urvas? Aš tai mačiau, sako Viešpats “. (Jer 7:11);

„Visi, kurie atėjo prieš mane, yra vagys ir plėšikai; bet avys jų negirdėjo “. (Jono 10: 8);

„Vagis ateina tik vogti, žudyti ir sunaikinti; Aš atėjau tam, kad jie turėtų gyvenimą ir jo turėtų gausiai “. (Jono 10:10);

„Jis jiems tarė:“ Parašyta: „Mano namai bus vadinami maldos namais. bet jūs padarėte tai vagių duobę “. (Mt 21:13)

Kalbėtojų, besinaudojančių skėrių palyginimu, išvada dar keisčiau, kai siūloma būdą, kaip įveikti skėrius: būti laipteliu!

Skėriai atstovavo chaldėjų tautai, įsiveržusiai į Jeruzalę 586 m. Pr. Kr., Kai Nebukadnecaras II – Babilonijos imperatorius – įsiveržė į Judo karalystę, sunaikindamas Jeruzalės miestą ir Šventyklą, o žydus ištrėmė į Mesopotamiją. , kaip įveikti šias „skėrius“, jei chaldėjai išnyko?

Be sakymo, kad Joelio palyginimo skėriai yra įvairūs demonai, daugelis kalbėtojų sako, kad vienintelis būdas juos nugalėti yra ištikimybė dešimtinėse ir aukose! Netiesa!

Izraelio vaikai patyrė svetimų tautų invaziją, nes jie nepailsėjo krašte pagal Viešpaties žodį ir ne dėl to, kad jie nebuvo dešimtininkai, kaip skaitome:

“Aš išsklaidysiu tave tarp tautų ir ištrauksiu kardą už tavęs; tavo kraštas bus apleistas ir miestai apleisti. Tada žemė džiaugsis sabatais, visomis savo apleistumo dienomis, ir jūs būsite savo priešų šalyje. tada žemė ilsėsis ir žais savo šeštadieniais. Jis ilsėsis kiekvieną apleistos dienos dieną, nes jis nepailsėjo per jūsų sabatus, kai juose gyvenate “(Levo 26:33 -35).

Dievas nustatė Danieliaus 70 savaičių, nes jos nebuvo

pailsėjusios žemėje, kaip užfiksuota Kronikų knygoje:

„Kad Viešpaties žodis išsipildytų Jeremijo lūpomis, kol žemė bus patenkinta savo sabatais; visos apleistos dienos ilsėjosi, kol pasibaigė septyniasdešimt metų“. (2 Chr 36:21).

Malachi skundas dėl visų dešimtinių įnešimo į išdą trunka ilgai po Babilonijos tremties (Mal 3:10). Pranašas Malachis buvo Ezros ir Nehemijo amžininkas tuo laikotarpiu po tremties, kai Jeruzalės sienos jau buvo atstatytos, apie 445 m. Pr. Kr.

Biblija aiški:

„Kaip klaidžioja paukštis, kaip kregždė skraido, taip prakeikimas be priežasties neateis“. (Pr 26, 2)

Ar prakeikimas ištiko Izraelio vaikus dėl demonų veiksmų? Ne! Demonai yra prakeikti prigimties, tačiau jie nėra prakeikimų žmonijai priežastis. Prakeikimo, kuris ištiko Izraelio vaikus, priežastis buvo nepaklusnumas Mozės paskelbtiems Dievo įsakymams. Babiloniečių invazija įvyko tik dėl Izraelio nepaklusnumo, o ne dėl demonų veiksmų!

Izraelio vaikams Dievas pasiūlė palaiminimus ir prakeikimus, o jų priėmimo šūkis buvo atitinkamai paklusnumas ir nepaklusnumas. Prakeikimo priežastis buvo nepaklusnumas, nes be prakeikimo nebus.

O kas nustatė prakeikimą? Pats Dievas!

„Tačiau bus taip, kad jei neklausysite Viešpaties, savo Dievo, balso, kad nebūtų atsargūs laikydamiesi visų jo įsakymų ir įstatų, kuriuos šiandien jums įsakau, tada visi šie prakeikimai jus apims ir jus aplenks: Velniop tave mieste ir prakeiktą šalyje. Velniop savo krepšį ir minkytoją. Prakeiktas yra tavo iščių vaisius ir tavo krašto vaisius bei tavo karvių ir avių palikuonys. Prakeiktas būsi, kai įeisi, ir prakeiktas, kai išeisi. VIEŠPATS atsiųs

tau prakeikimą; painiava ir pralaimėjimas viskam, ką padedi; kol nesunaikinsi ir staiga žūsi dėl savo darbų nedorybės, dėl kurių mane palikai “. (Įst 28, 15–20)

Aišku, kad be priežasties nėra jokio prakeikimo!

Finansinis įnašas tam tikrai įstaigai neatleidžia nieko nuo demonų, prakeikimų, blogos akies ir kt. Tokie pranešimai yra apgaulingi, norint susieti paprastus. Nebūsi baudžiamas ne todėl, kad neturi žinių:

„Įspėtieji mato blogį ir slepiasi; bet paprasti praeina ir patiria baudą “. (Pr 27:12)

Pareiškimas apie nežinojimą prieš Dievą neatleidžia nieko nuo pasekmių. Todėl reikia, kad žmogus būtų dėmesingas Dievo balsui.

Tačiau yra tokių, kurie girdi Dievo žodį, tačiau nusprendžia vaikščioti pagal tai, ką siūlo jų apgaulinga širdis, manydami, kad jie turės ramybę. Didžiulė apgaulė, nes Viešpaties palaiminimas skirtas tiems, kurie klausosi Jo žodžio.

„Ir gali atsitikti taip, kad išgirdęs šio prakeikimo žodžius, jis palaimins save širdyje sakydamas: turėsiu ramybę, net jei vaikščiosiu pagal savo širdies nuomonę; pridėti prie troškulio, gėrimo “. (Įst 29:19)

Pamoką, kurią tikintysis Kristumi Jėzumi ima iš to, kas buvo paskelbta kerų parabolėje, apaštalas Paulius išsakė korintiečiams:

„Ir mums tai buvo padaryta pavidalu, kad netrokštume blogų dalykų, kaip jie darė“. (1 Kor 10, 6).

Tiems, kurie tiki, kad Jėzus yra Kristus, nebėra smerkimo, o tai, ką mes skaitome iš Izraelio vaikų, yra ta, kad nedarytume tų pačių klaidų. Jei nėra pasmerkimo naujam sutvėrimui, yra aišku, kad jis yra paslėptas su Kristumi Dieve, todėl jam nereikia bijoti demonų, prakeikimų ir kt.

Kas yra Kristuje, tas neliečia, nes jis paslėptas su Kristumi, Dieve:

„Mes žinome, kad kiekvienas, kuris gimė iš Dievo, nenusideda; bet tai, kas sukurta iš Dievo, pasilieka ir blogis to neliečia“. (1 Jono 5:18);

– Nes tu jau miręs ir tavo gyvenimas paslėptas Kristuje, Dieve. (Kol 3, 3)

Visi tikintieji Kristumi buvo palaiminti visais dvasiniais palaiminimais Kristuje Jėzuje (Ef 1, 3), todėl nereikia bijoti demonų veiksmų.

Vienintelis prakeiksmas, galintis pasiekti tikintįjį, yra leisti save apgauti žmonėms, kurie gudriai apgaulingai apgaudinėja save, nutolę nuo evangelijos tiesos (Ef 4, 14; 2 Pt 2, 20–21), todėl visų atžvilgiu dalykų, jis yra daugiau nei nugalėtojas, ir jokia būtybė negali jo atskirti nuo meilės Dievui, kuris yra Kristuje.

„Bet visais šiais dalykais esame labiau nei laimėtojai to, kuris mus mylėjo. Nes esu įsitikinęs, kad nei mirtis, nei gyvenimas, nei angelai, nei kunigaikštystės, nei jėgos, nei dabartis, nei ateitis, nei aukštis, nei gylis, nei jokia kita būtybė negali mūsų atskirti Dievo meilės, kuri yra mūsų Viešpatyje Kristuje Jėzuje“(Rom 8, 37–39).